

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

ZEVENDE JAARGANG

NUMMER 76, MAART 2013

Geliefde familie,

De lentemaand is eindelijk aangebroken. Iedereen knapt daarvan op want dat betekent dat de zomer nabij is. Wij hebben diverse bijdragen ontvangen voor de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** zodat het weer een mooie nieuwsbrief is geworden. Allen hartelijk bedankt.

FOTO VAN DE MAAND

Wij hebben van (**oom**) **Johan van der Slikke** veel foto's van vroeger ontvangen. Daar zijn veel foto's bij van ons voorgeslacht. De komende maanden willen wij deze foto's in de nieuwsbrieven opnemen. Onderstaande foto is dus de eerste in zijn serie.

Oom Theo en tante Lina de Jongh- van der Slikke

Ook het bruidsboeket valt op. Voor onze begrippen heel groot. Zo te zien is het boeket gemaakt van een tros anjers met wat takjes van een varen. Al met al een mooie trouwfoto van **oom Theo en tante Lina**.

Zoals jullie wellicht weten is onze vader **Marinus Maarten van der Slikke**, de oudste van vier kinderen van **Marinus van der Slikke en Fietje Cornelia Smit**.

Zij zijn op 13 augustus 1913 in het huwelijk getreden. Uit dit huwelijk zijn naast onze vader nog drie dochters geboren, **tante Nel, tante Lina en tante Bep**.

Deze oude foto is de trouwfoto van **oom Theo de Jongh en tante Lina van der Slikke**. Het is een vooroorlogse foto en een echte staatsiefoto van die tijd. **Oom Theo** in een prachtig zwart pak. De bruid in een mooi en eenvoudige trouwjurk. Opvallend is dat bij de bruid de corsage boven in het midden van de trouwjurk is aangebracht. Verder draagt de bruid een soort kroontje gemaakt van bloemen met daaraan een sluiertje. Heel bijzonder.

Redactie:
M.M. van der Slikke
Email:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
Email:
Toom@kpnmail.nl

HET ZIEKENHOEKJE

Ook nu, zoals in de afgelopen maanden in de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** is geschied, informeren wij jullie aangaande de ziekte van **Berjan van der Slikke**.

Onlangs berichtte **Reinier**, de vader van **Berjan** dat hij weer thuis is. Hij gaat zelfs enkele uren naar school en loopt kleine stukjes.

Het is goed om te horen dat het beter gaat met **Berjan**. Wellicht zijn er die **Berjan** nog een kaartje willen sturen. Deze moet je nu sturen naar:

Berjan van der Slikke;
Nachtegalweg 19;
8075 AW Elspeet.
reinier@slikkevander.nl

Mail je liever

GEBOORTE

Allereerst een bedankje.

Beste Familie,

Wij willen iedereen via deze weg hartelijk bedanken voor de vele mooie kaarten en cadeautjes die we hebben gekregen voor de geboorte van onze dochter op 1 februari.

Het mag gelukkig heel goed gaan met **Annelena**, ze groeit goed en is een heel tevreden meisje..

Haar grote broer vind het helemaal leuk, maar moet nog wel erg wennen dat niet alle aandacht meer naar hem gaat.

Desondanks is hij erg lief en bezorgd voor z'n zusje.

Hier een aantal foto's van de kids !!

Een hartelijke groet van
Robert Jennita
Maurits en Annelena Stam

Maurits met zijn zusje Annelena

Annelena

Een dag nadat de vorige nieuwsbrief was uitgekomen zijn **Willem, Eline met hun kinderen** verblijd met de geboorte van een zontje en broertje **Jefta**. En wij hebben begrepen dat het met moeder en kind goed gaat.

Willem, Eline en de kids, van harte gefeliciteerd met dit mooie geschenk. Want dat is het toch? Wij wensen jullie dan ook met elkaar vele gezonde, maar bovenal gezegende jaren toe.

*Geboortekaartje van **Jefta Snoeij***

Wij hebben ook nog een pracht foto ontvangen van Jefta.

Jefta Snoeij

Jefta heeft mooie Bijbelse namen meegekregen. Wellicht weten jullie de betekenissen van de namen al. En als je de betekenissen van de namen opzoekt, dan kom je er achter dat niet alle namen een mooie betekenis hebben. Maar als je de (Bijbelse) geschiedenis nagaat kom je erachter dat de betreffende Bijbelse personen, een zeer bewogen leven hebben gehad waarvan wij veel kunnen leren.

Jefta : hij opent
Jakobus : bedrieger of ook wel onderkruiper
Nathanaël : gave van God

Woensdagmorgenvroeg 20 februari werden wij door (**tante**) **Bartelien** gebeld dat **Bettine** in het Sophiaziekenhuis te Rotterdam is bevallen van een tweeling.

Bettine heeft een hele moeilijke tijd achter de rug, zodat met recht gezegd kan worden dat dit een verlossing was. Voordat de baby's geboren waren heeft zij hierdoor diverse malen in het ziekenhuis gelegen. Maar nu heeft zij twee lieve zontjes.

Door deze feliciteren wij **Jaap, Bettine, Ezra en David** dan ook van harte met de geboorte van **Micha en Thomas**. Zoals je op het geboortekaartje kan lezen woog **Micha** bij de geboorte slechts 1455 gram en **Thomas** 1080 gram. De jongetjes liggen momenteel in het Sint Franciscus ziekenhuis te Rotterdam maar **Bettine** is thuis.

Geboortekaartje van Micha en Thomas

Dan volgt nu de betekenissen van de namen. Ook hier zijn het allemaal mooie Bijbelse namen die heel toepasselijk zijn.

Micha : **Wie is gelijk God**

Timotheüs : **God vererend**

Thomas : **Tweeling**

Jonathan : **De Heere heeft gegeven**

Dan volgt nu het overzicht van de families die gemeld hebben dat daar een baby wordt verwacht.

Arien en Marieke Roozendaal- van der Slikke, begin april;

Anthonie en Annelies Soffree- van der Heide, begin april;

Gerben en Anjani van Krimpen- Ramautar half april;

Teun en Rebekka Broer- Mudde, eind april;

Hans en Nathalie den Besten- Bos, begin mei;

Egbert en Aline van Ginkel- van der Slikke, (tweeling) medio juni;

Marius en Joanne Mudde- op den Brouw, medio juli.

Wilco en Gerliene Huizer- de Waard, begin augustus.

EEN BIJDRAGE VAN.....

Het doet ons een genoegen jullie te kunnen mededelen dat **Johan Vuijk** bereid is gevonden een stukje te schrijven voor de nieuwsbrief. En we moeten zeggen, het is leuk stukje geworden en de moeite waard om te lezen. **Johan**, bedankt..

Beste Familie,

Ons is gevraagd een bijdrage te leveren voor de Slikkertjes-Nieuwsbrief. Uiteraard kan je zo iets niet weigeren, dus hierbij dan.

Twintig september 1977 in de Primulastraat te Vlaardingen.

Daar is het voor mij begonnen. Ik ben het negende kind (vierde zoon) van Kees Vuijk en Hanna van der Slikke.

*v.l.n.r. Laurelle, Johan, Corine en Carmen
(Ralph neemt, denk ik, de foto).*

het eerst naar het voortgezet onderwijs. En jawel, daar ontmoette ik Corine van Wingerden. (Wist ik veel dat ze vlak achter ons woonde).

Toen Corine 15 jaar was (ik 16) vonden we onszelf (vooral ik) oud en wijs genoeg om aan verkering te beginnen. Inmiddels zijn we 14,5 jaar getrouwd en de trotse ouders van drie gezonde kinderen.

Laurelle is 13 jaar en volgt de HAVO op de Guido de Bres. Ze zit in de tweede en is lekker aan het puberen. Haar hobby is paardrijden.

Ralph is 9 en is aan een ijshockey carrière begonnen. Hij is vast van plan hierin door te breken.

Carmen is 7 en zingt graag dus zit ook op zang. Helaas is ze best doof en dat zorgt op zang en thuis soms voor rare (grappige) teksten. Zo is het “kop of munt” bij haar “drop of

Ralph in actie

pepermunt” en het “mild en wel gevoed” (tijdens het danken) word “veel en beltegoed”. Gelukkig kan ze met gehoorapparaten best meekomen maar moet nog wel een inhaalslag maken.

Na een glansrijke periode van 7 jaar als vrachtwagenchauffeur vond ik dat het tijd werd om in de bouw te gaan werken. Ik begon in 2002 voor mezelf als zzp-er timmerman. Inmiddels ben ik als erkend aannemer werkzaam onder de naam LRC Aannemersbedrijf.

Laurel en Carmen met hun pony

(LRC staat natuurlijk voor onze drie kinderen). Ik werk voornamelijk voor bedrijven en vastgoed eigenaren maar dat neemt niet weg dat ik ook graag bij familie een verbouwing realiseer. Ben je op zoek naar een vakkundig en betrouwbare (ook niet onbelangrijk) aannemer, bel dan gerust. (06-41748557)

welkom

We wonen sinds we getrouwd zijn op de Damweg 24 te Ridderkerk. Dit is ook het werkterrein van Corine want zij heeft de zorg voor alle dagelijkse bezigheden die zoal bij een gezin komen kijken en dat is best veel.

Inmiddels zijn we erg gehecht aan ons dijkhuisje en zijn ook niet van plan ooit te verhuizen. Dit is voor familie, die van plan zijn eens langs te komen, wel zo makkelijk want veel neven en nichten heb ik echt al jaren niet meer gezien. (reünie??)

Iedereen de hartelijke groeten
Johan en Corine Vuijk
Damweg 24
Ridderkerk

(JEUGD-)HERINNERINGEN

De vorige maal berichtte wij jullie dat **(tante) Elisabeth** nog een aantal anekdotes uit haar jeugd kan herinneren die de moeite waard zijn om door te vertellen. Bij deze een hele lijst.

Hallo allemaal,

Nog een paar herinneringen uit mijn jonge kinderjaren zal ik proberen op te schrijven.

[O]pa en [O]ma waren echte dierenvrienden. Toen ik klein was hadden we een mooie herdershond die Hertha heette en een zwart witte poes die naar de naam Toos luisterde. Ze sliepen soms heel lief samen in één mand. Het was heel jammer dat Hertha vals geworden is en daarom bij ons vandaan moest. Dit was namelijk zo gekomen. [O] ma werd op een keer heel ziek, ik geloof doordat ze toen vergiftiging had door medicijnen die ze moest gebruiken. Zij is door een ambulance opgehaald. Deze mannen namen haar op de brancard mee in de ziekenauto naar het ziekenhuis.

Lydia met Hertha en Toosje

Na een paar weken mocht [o]ma weer naar huis. Wat waren we allemaal blij, ook Hertha was blij en niet bij haar vandaan te slaan. Maar toen gebeurde het als er iemand bij [o]ma's bed in de buurt kwam en je haar een hand wilde geven of iets dergelijks, dat Hertha heel erg ging grommen en je moest oppassen anders kreeg je een flinke beet van haar. Ik geloof dat ze mij ook een keer wilde bijten, maar dat weet ik niet meer zo goed. Ik was toen denk ik ongeveer drie jaar. Daarom kon hij niet meer bij ons blijven.

Onze koekeroeduijfe in de kooi

Ook heeft [o]pa een koekeroeduijfe op het balkon gehad, en met regelmaat hadden we een vogeltje binnen in een kooitje.

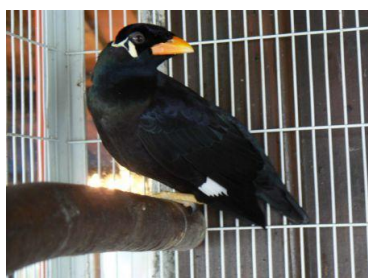
Weer later, op een dag gebeurde het dat er aan de deur werd gebeld en er een jongen aan de deur stond, die vroeg of we interesse hadden in een jong poedeltje. Zijn broer had hem gekocht, maar voer op zee, en nu moest zijn moeder voor dat hondje zorgen. Maar daar had zijn moeder geen zin in en nu probeerde ze hem te verkopen.

Hoe het precies verder is gegaan weet ik niet meer, maar het hondje werd naar boven gebracht en voor aardig wat duiten werd het ons eigendom, en kreeg de naam "Blenda", dat betekende blond, en dat was hij. Het was een lief hondje en het had ook een stamboom, dus een echte ras. Daar was [o]pa wel mee in zijn sas. Poedels zijn echt slimme honden. [Oom] Maarten heeft hem veel kunstjes aangeleerd. Bijvoorbeeld een brokje

Blenda

op zijn neus leggen en dan tot tien tellen, pas dan gooide hij het van zijn neus en at het op. Mooi zitten en op zijn achterpoten een dansje doen en nog veel meer.

Beo

Ook hebben we nog eens een beo in huis gehad, deze was van zus [tante]Anneke die een tijdje bij ons in huis heeft gewoond nadat ze weduwe was geworden van Dick Soeters. Deze vogel leerden we praten en dat lukte ook. Hij riep als we met de koffie binnen kwamen "koffie, koffie, lekker bakkie koffie". Maar ook "Goeiemorrege" als je 's morgens in de kamer kwam. Het lachen van [o]ma deed hij ook precies na. We hebben er veel plezier mee gehad.

[O]pa en [o]ma hebben nog veel meer dieren gehad zoals witte muizen in een glazen bak en een waterschildpad. Op een keer bracht broer Piet een slang mee naar huis, toen hij nog in Bloemendaal werkte.

Ik geloof dat ik vast nog wat vergeten ben. Al met al was er altijd plaats voor een dier[tje]. Als

er nog zijn die nog meer weten hoor ik het graag. Zo weten jullie iets over de dieren liefhebberij van [O]pa en [O]ma.

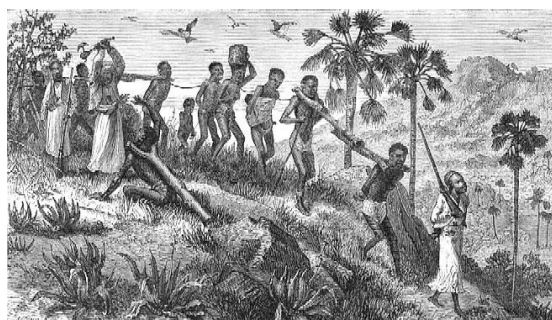
Witte muizen

Hartelijke groet van:
[tante] Elisabeth.

Dan volgt nu naar de gewoonte weer een oud kinderliedje.

Oze wieze woze

Oze wieze woze,
Wieze walla
Kristalla Kristoze
Wieze woze wieze
Wieswieswieswies.

Afrikaanse slaven

De dichter is onbekend.

Ogenschijnlijk is het een onzinnige liedje “oze wieze woze”.

Maar het stamt van Afrikaanse slaven die het meenamen naar de Nederlandse Antillen.

De tekst, fonetisch gelezen in het hedendaags Portugeescreools, luidt:

**Vandaag is het kind
gelukkig,
Is het kind gered,
Dit kind is gelukkig, dit kind,
Kinderen, kinderen, kinderen.'**

OPA'S HERINNERINGEN

De laatste maal hebben wij een stukje van (O)pa opgenomen over geldzorgen. Nu gaan wij verder met “Opa’s herinneringen” .

Toen er weer geldzorgen waren is op een andere keer moeder bij iemand om geld gegaan. Ik had er toen geen moed voor, maar bleef buiten in de verduisterende straat staan. En maar zuchten en zuchten of de Heere het hart van die man wilde neigen. Ik keek al zuchtend naar de donkere lucht. Even gingen de wolken uiteen en ik zag een zeer heldere ster. Toen geloofde ik dat zo ook dat de Heere Zelf op ons neder zag en Hij helpen zou. Die man gaf spontaan.

Nu maak ik een grote stap.

Dick Soeters

In 1969 zijn wij verhuisd naar de Eksterlaan. Het huis op de Binnensingel werd te groot. Tijdens de verhuizing is de man van Anneke, Dick Soeters in het ziekenhuis opgenomen. Hij is kort daarna overleden. Voor haar en ons een grote smart.

Moeder (oma) heeft er veel werkzaamheden mee gehad en gelooft dat Dick een goede ruil heeft gedaan.

Eerst woonden wij op de eerste verdieping. Later verhuisden wij naar de tweede verdieping, omdat Lydia en Cock deze woning toegewezen kregen. Maar omdat zij liever niet boven ons wilden wonen zijn zij in onze woning op de eerste etage ingetrokken en wij dus verhuisd naar de tweede etage. Hier hebben wij ook ons 40 jarig huwelijk mogen herdenken. Wij zijn toen met de kinderen en kleinkinderen met de bus naar het dierentuin in Arnhem geweest.

In augustus 1974 verhuisden wij weer naar de Binnensingel nummer 41. Een zeer mooi en geriefelijk huis. Maar ook hier is weer een scherpe doorn geweest. Op 18 november 1976 werd Marinus in “Bloemendaal” vermist. Na grote spanning en zoeken met enkele kinderen is hij 20 november in de vijver aldaar gevonden. Hij moet in het donker zijn misleid en in het water zijn gevallen.

Wat een smart is dat geweest en wat een vragen en worstelingen waren daar het gevolg van. Ik mocht het echter met de handelingen Gods geheel eens worden. Het werd mij een wonder dat wij niet allen door de dood waren weggenomen. Ik was het waardig en kon van harte getuigen hetgeen ook op de rouwkaart is gezet: “De Heer is recht in al Zijn weg en werk” (Psalm 145 vers 6 berijmd).

Marinus

Moeder (oma) had andere werkzaamheden. Zij mocht geloven in zijn eeuwige behoudenis. Wij hadden het beiden zo goed, dat de rouw op de achtergrond raakte en ik op het graf grote ruimte kreeg in het spreken. Ook hebben wij enorm veel medeleven gehad. Ds. A.P. Verloop uit Waddinxveen heeft de begrafenis geleid.

Tot zover weer de “bijdrage van Opa van der Slikke”. De volgende keer gaan we verder met de belevissen op de Binnensingel 41 te Vlaardingen

MLIN HOBBY

(Oom) Johan van der Slikke is een fervent spaarder van zandlopers. Naar wij begrepen hebben heeft hij er al honderden gespaard. Wij hebben hem gevraagd iets hierover te schrijven voor de nieuwsbrief. Daarop heeft hij spontaan gereageerd met als gevolg een mooi artikel hierover. Het is niet alleen interessant maar ook de moeite waard om te lezen.

Johan bedankt.

De zandloper

De zandloper is een instrument om de tijd te meten. Iedereen kent wel de zandloper. In vroeger tijden zoals in de middeleeuwen waren klokken en horloges dure uurwerken, vooral horloges waren zeer kostbaar, zodat er veel meer gebruik van zandlopers werd gemaakt dan tegenwoordig.

Vooraf in de scheepvaart werd gebruik van zandlopers gemaakt. Elk halfuur als de zandloper bovenin leeg was werd de bel geluid. Eén keer op de halve uren en twee keer op de hele uren. Dan werd vanzelfsprekend de zandloper omgedraaid en liep het zand weer naar beneden.

Ook is het een tijdje mode geweest om aan een preekstoel een zandloper te hangen. Dat waren zandlopers die een uur nodig hadden om het zand via de nauwe doorgang van boven naar beneden te laten lopen.

Als de dominee of predikant aan zijn preek begon dan draaide hij de zandloper om. Als de zandloper bovenin leeg was en hij was nog niet klaar met zijn preek dan kreeg hij een boete.

Dit is een zandloper die rond de jaren 50 is gemaakt. Het blazen van een zandloper kan niet elke glasblazer. Tijdens het blazen moet niet alleen het zand toegevoegd worden, maar zoals bij deze zandloper ook nog eens de middelste houten ring. Deze middelste ring bestaat uit één blok hout. In die tijd en ook daarvoor werd eigenlijk alleen licht bruin zand toegepast.

In principe kun je natuurlijk alles sparen. Mannen verzamelen meestal auto's of vrachtwagens. Sommigen verzamelen ziekenauto's, politieauto's of brandweerwagens, maar er zijn ook verzamelaars die kraanwagens of een bepaald merk verzamelen. Andere mannen verzamelen alles wat met voetbal te maken heeft of met de luchtvaart. Nog bekender is het verzamelen van postzegels.

Vroeger werden ook suikerzakjes en sigarenbandjes verzameld, maar dat raakt een beetje uit de mode. Er zijn nog wel veel mensen die munten verzamelen.

Vrouwen verzamelen meer vingerhoedjes of onderdelen van serviezen. Poppen zijn ook altijd bij vrouwen heel erg in geweest Volgens zeggen zijn er net zoveel verzamelaars vrouwen als mannen. Er zijn, heb ik wel eens ergens gelezen, miljoenen mensen die verzamelen.

Dan worden rommelmarkten, beurzen, winkels e.d. in binnen- en buitenland afgestruind naar zeldzame voorwerpen.

Het hangt natuurlijk ook af hoeveel iemand aan zijn hobby kan uitgeven. Er zijn miljonairs die de hele wereld afreizen, maar er zijn ook mensen die niet verder komen dan hun eigen stad. Maar wat geeft het als je maar plezier in het verzamelen hebt. Ook ligt het vaak aan de ruimte die iemand beschikbaar heeft. Als je balpennen verzamelt dan heb je veel minder ruimte nodig dan iemand die poppenhuizen verzamelt.

Ik heb een tijdje schaakborden en schaakstenen verzamelt, maar dat is niet alleen een dure hobby, maar ook een hobby die veel ruimte vraagt. Daar ben ik gauw mee gestopt. Zandlopers nemen veel minder ruimte in.

Over zandlopers is veel te vertellen. Maar er wordt nauwelijks over geschreven. Voor zover ik weet is er één boek over zandloper verschenen in de Franse taal. (Jaques Attali: Memoire de sablies) In dit boek worden dure en zeldzame zandlopers beschreven. Sommige kosten duizenden euro's. Maar ze zijn dan ook prachtig om te zien. Mijn duurste zandloper heb ik in Parijs gekocht en daar heb ik toen 100 euro voor betaald. Mijn goedkoopste zandloper van de rommelmarkt kostte 10 cent.

Er zijn zandlopers van koper, van hout, van ijzer, van plastic en zelfs van steen. Er zijn hele grote zandlopers, maar ook hele kleine. De grootste zandloper ter wereld staat in Boedapest. Mijn grootste zandloper is 60 cm en de kleinste zijn manchetknopen, dus ongeveer 1 cm.

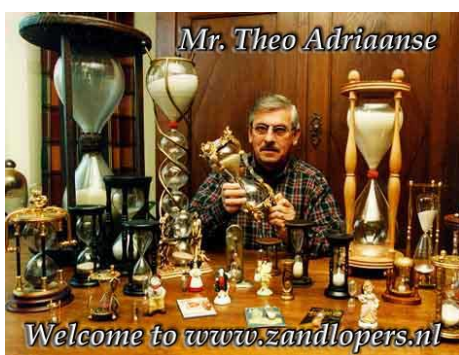
De kleinste zandlopers, overhemd manchetten en er zit echt zand in.

De grootste zandloper in Nederland staat in het zandlopermuseum in Glanerbrug in Overijssel en is gebruikt tijdens een corso, een optocht dus, waar die zandloper op een grote praalwagen stond. Deze zandloper is bijna zo groot als een man. In Nederland schat ik, zijn ongeveer een kleine honderd verzamelaars.

Er worden regelmatig zandlopers op Marktplaats aangeboden. Soms zitten daar hele mooie exemplaren tussen, hoewel daar tegenover staat dat de prijs dan ook hoog is. Op internet staat dat het zandlopermuseum in Glanerbrug de grootste verzameling heeft, ongeveer 1300 zandlopers. De eigenaar van dit museum heeft pas zijn museum uitgebreid en ik geloof dat er nu ongeveer rond het 2000 uitgesteld staan, maar zoals vermeld heeft dit museum niet de grootste collectie zandlopers in Nederland.

De grootste collectie bezit Theo Adriaanse die rond de 5000 verschillende zandlopers bezit. Zie zijn site: www.zandlopers.nl.

Dhr. Adriaanse achter een deel van zijn zandlopers

Zoals gezegd, zandlopers vind je met een houten ombouw of ingegoten in plastic enz., maar ze worden ook met allerlei kleuren zand gemaakt.

Verzamelaars sparen dezelfde zandlopers in alle kleuren die er te koop zijn. Er zijn zandlopers met zwart zand of met paars zand. Dat zand wordt natuurlijk gekleurd ingegoten. Maar niet alleen in kleur, ook in hoeveelheid.

Daarom kan je zandlopers met een doorstroomsnelheid van 3 minuten kopen, maar ook die er een uur of langer over doen. Je kunt ook zandlopers zelf, dus niet de ombouw, van plastic kopen en van glas. De zandlopers van plastic zijn meestal zandlopers die bij spellen geleverd worden en zijn de goedkoopste.

Deze zandloper is de grootste die ik heb, hij is waarschijnlijk door een hobbyist gemaakt, die met messing wist om te gaan. Het zand loopt wel heel snel door omdat de opening erg groot is gehouden. Waarschijnlijk heeft de maker 2 flessen gebruikt met een platte bodem, desondanks is het een uniek exemplaar en gewild bij verzamelaars.

Op internet worden ook wel zandlopers aangeboden die door middel van een vloeistof werken. Maar dat zijn geen echte zandlopers en die verzamel ik ook niet. Er moet dus echt zand in zitten.

Als iemand 2 flessen neemt en die op elkaar lijmt en in de ene fles zand doet, dan heb je een echte zandloper. Door middel van een kurk waar een gaatje in geboord wordt, kan je dan de doorstroomsnelheid zelf regelen.

Zo is er veel over zandlopers te vertellen, er is wel een boek over te schrijven, maar omdat er te weinig mensen zijn die in zandlopers geïnteresseerd zijn, wordt daarom weinig over geschreven. Ik vind het een leuke hobby, als je over een rommelmarkt loopt dan heb je wat te doen. Zomaar een markt over lopen is veel minder spannend. Aan zo'n hobby komt ook nooit een einde. Je moet het ook echt als een hobby zien en doen. Niet als een geldbelegging of zoiets, want als je voor een zandloper b.v. 20 euro betaald, mag je blij zijn als je er op Marktplaats 5 euro voor krijgt.

Ik heb momenteel ruim 600 zandlopers en zit als verzamelaar in de middenklasse. De verzamelaars die ik ken hebben er allemaal meer dan ik, maar besteden er ook veel meer geld aan. Maar kopen doe ik zandlopers nog steeds dus mocht u een mooie zandloper ergens zien, koop hem dan, ik koop hem altijd van u, ook al heb ik hem al, want dan maak ik er gewoon een andere ombouw omheen, dan betaal ik u 10% extra, niet veel misschien maar het is ook maar een hobby.

Hebt u vragen, stel ze, zo niet dan bedank ik u hartelijk voor het lezen van deze column en ik hoop dat u ook aan een hobby begint, welke het dan ook is. Het houdt u van de straat en het geeft veel ontspanning wat in deze tijd heel belangrijk is.

Tenslotte nog een tandenborstel die speciaal voor kinderen wordt gemaakt. Van dit soort exemplaren zijn er tientallen. De bedoeling is dat kinderen zolang het zand loopt hun tanden blijven poetsen.

Hartelijke groeten,
(oom) Johan

JARIGE VAN DE MAAND

Voordat wij “**de Jarige van de maand april**” bekend maken, eerst even een herinnering aangaande de “**de Jarige van de maand maart**”.

“**De Jarige van de maand maart**” is:

Louise Kasbergen

Louise Kasbergen

Zij hoopt D.V. 25 maart elf jaar te worden, en zij is een dochter van **Ellen Mudde**.

Wij behoeven niet uit te wijden over de moeilijke periode die **Louise** de afgelopen jaren heeft doorgemaakt. Daarom is een kaartje van harte welkom.

Het kaartje kan je sturen naar:

Louise Kasbergen
Merellaan 301
2903 GH Capelle aan den IJssel

Dan komt nu de mededeling van “**de Jarige van de maand april**”.

Deze maand hebben wij slechts één aanmelding ontvangen. Dit betekent dat wij niet hoeven te dubben.

“**De Jarige van de maand april**” is geworden:

Leah Roozendaal

Leah is een dochtertje van **Ariën en Marieke Roozendaal- van der Slikke** en zij hoopt op 13 april vijf jaar te worden. Wie stuurt haar een kaartje?

In dat geval moet je deze sturen naar:

Leah Roozendaal;
Talingstraat 29;
2903 ET Capelle aan den IJssel.

Leah Roozendaal

TENSLOTTE

Hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia.